

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, bývajúceho v B., zastúpeného Mgr. P., advokátom so sídlom v G., proti žalovanej **S.**, so sídlom v B., **o náhradu škody a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17 C 559/2007, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. septembra 2008 sp. zn. 10 Co 82/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta rozsudkom z 9. januára 2008 č.k. 17 C 559/2007-102 zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody vo výške 52 000 Sk a náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej mu priet'ahmi a nesprávnym postupom Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 17 C 85/1999. Nárok na náhradu škody uplatnil v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003“). Z ustanovení § 15 a 16 zákona č. 514/2003 Z.z. ale vyplýva, že uplatneniu nároku na náhrady škody na súde musí predchádzať predbežné prerokovanie na príslušnom orgáne štátu; až keď príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Žalobca v danom prípade v ten istý deň (2. januára 2007) podal najskôr žalobu na súde prvého stupňa (o 8.00 hod.) a až potom žiadosť žalovanej (o 9.30 hod.), ktorá navyše nemá náležitosti žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Súd prvého stupňa z tohto dôvodu žalobu zamietol v časti, ktorá sa týkala náhrady škody. Žalobu

v časti týkajúcej sa nemajetkovej ujmy zamietol s poukazom na už priznané zadost'učinenie zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky a skutočnosť, že k novým súdnym priet'ahom už nedošlo. Výrok o náhrade trov odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave rozsudkom z 30. septembra 2008 sp. zn. 10 Co 82/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol správne. S poukazom na ustanovenia § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. odvolací súd konštatoval, že neobstojí námietka žalobcu o nesprávnosti záveru okresného súdu v otázke podania žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola žaloba podaná predčasne a jeho žiadosť adresovaná žalovanej nemala náležitosti žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Súd prvého stupňa napokon vec správne posúdil aj v otázke nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil odvolací súd poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním. Odvolaciemu súdu vytkol, že rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci, „totálne úmyselne pozabudol na zákon č. 514/2003 Z.z.“. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd „skresľoval“ skutkový stav tak, že „v rozsiahlom odôvodnení sa stratil náleží Ústavného súdu Slovenskej republiky“, skutkový stav „zahmlil“ a „zabudol na zákonné právo na náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch“. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a tiež ním potvrdený prvostupňový rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený súdom ustanoveným zástupcom – advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci je dovolanie napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku

odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovoláním žalobcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ani rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už dovolací súd vyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Prípustnosť jeho dovolania nezaložil ani odvolací súd tým, že by vyslovil prípustnosť dovolania (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V danom prípade preto prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z § 238 O.s.p.

Dovolanie žalobcu by vzhľadom na to mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou uvedenou v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (aj rozsudku) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobca existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Dovolacie námietky žalobcu sa z hľadiska obsahového týkajú jednak právneho posúdenia veci súdmi nižších stupňov, ktoré dovolateľ nepovažuje za správne, jednak neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení súdov.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Žalobcom tvrdená neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení, z ktorých podľa jeho názoru vychádzali pri rozhodovaní súdy nižších stupňov, môže mať (prípadne) dopad na vecnú správnosť rozhodnutia, avšak skutočnosť, že súdy (prípadne) z takýchto skutkových zistení vychádzali, nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p., a teda ani prípustnosť dovolania žalobcu podľa tohto ustanovenia.

Zo všetkých uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru o procesnej neprípustnosti dovolania žalobcu. Jeho mimoriadny opravný prostriedok preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nemal žalobca úspech a nevzniklo mu právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Keďže procesne úspešná žalovaná nepodala návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania, dovolací súd jej nepriznal náhradu trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. augusta 2009

JUDr. Emil Francisci, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková